

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

V. De Conciliis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Capite, non tanquam Deum.

AD 4. Præsidere Ecclesiæ toti, non est extollere se supra Deum.

AD 5. Corruptere doctrinam de Mediatore, est negare Christum: at corrumpunt eam Sectarii, non Papa.

AD 6. Miracula facit Deus; non Papa, non homo.

AD 7. At Sectarii dissentiunt in hoc, quid sit character.

Bullinger vult esse Chrisma: Bibliander, professorem Fidei Rom: Chytræus, esse iuramentum Papæ factum, vñtionem Sacerdotum, statuatam venerationem.

At Character esse debet 1. Communis omnibus; 2. Possit imprimi in quocunque membro: 3. Ut nemo possit negotiari non habens eum; hæc vero istis non conueniunt.

Cum igitur Papæ non cõueniant diste 7. Notæ: Cum etiam Ecclesia toto orbe dispersa errare non possit; & hæc Papam neget esse Antichristum: ergo nec is esse potest. E contra: Omnes hæretici sunt præcursores Antichristi; Lutherocaluinistæ sunt hæretici: ergo.

IV. DE CONCILIIS.

QVÆSTIO XXVI.

Cuius sit indicere Concilia, & cur? Papa, an Imperatoris?

LUTHERVS lib. de Concil. *Ideo vocantur Concilia Generalia, quia ab vniuersali omnium Domino Imperatore edebantur.* Molinæus infert: Ideo Conc. Trid. non est recipiendum, quia à Papa, non Imperatore, indictam fuit. Sic & Liber Protestantium, cur non comparuerint in Concilio. Sic quoque

CALVINVS *Instit. l. 4. cap. 7.* Illyricus *Cent. 4. c. 7.* Brentius. &c. ex atauo suo Nilo, *lib. de Primatu Eccl.*

Quia, prima Conc. Generalia sic indicta sunt ab imperatoribus. Id quod inductio docet. 1. Nilus quia Leo I. epist. 42. supplicat Theodosio, vt iubeat intra Italiam prouinciale conuocari Concilium.

2. MAGDEBURGENSES; quia Liberius concessit, esse in potestate Imper. conuocare Concilia.

3. Molinæus, Quia S. Hier. ait: *Dic, quis Imperator iusserit hanc synodum conuocari?*

4. Quia simul cõeperunt & esse Imperatores Christiani, & cogi Concilia post annum 300.

AUTOR. Solius est Papæ Roman. Generalem indicere Synodum. I. Quia Concilia non sunt legitima, nisi in Nomine Christi congregata: vt assentit Calvinus *Instit. 4. c. 9 §. 1. & 2.* Atqui in Nomine Christi congregari, est *Au horitate Christi* congregari. Patet similibus è locis: Vt Matth. vlt. *In nomine meo demonia eicient.* Ioann. 5. *Ego veni in nomine Patris mei.* Matth. 7. *Nonne in nomine tuo Prophetauimus?* Apertissimè Act. 4. *In qua virtute, aut in quo Nomine hoc fecistis?*

DICIT CALVINVS. *In nomine Christi congregari esse congregati sic, vt præsideat Christus solus.*

AT 1. Hoc nusquam in Scripturis est. 2. Nemo id discernere potest, an Christus præsideat; nam omnes pseudo-synodi affirmant è S. Scriptura se promere omnia, ex sese nihil. 3. Christus visibilem sui præsentiam ablaturus Ecclesiæ, Petro non Tiberio dixit: *Pasce oues meas:* ac Præsideas quoque; *Et tu confirma Fratres tuos.*

II. Illius est indicere Concilia Generalia, qui possit omnes per orbem ex officio cogere: Vt Papa, non Imperator potest. Quia maior est orbis Christianus, quàm Imperium, &c.

III. Illius est indicere Generalia, sine cuius Autoritate nequeunt celebrari: Atqui Apostolicus Canon est, in Niceno innovatus: *Solius Romani Episcopi est celebrare Concilia.* Vnde Concil. Calcedonense vetuit Dioscorum Alexand. sedere inter Episcopos; quòd absque consensu Papæ coëgisset Concilium.

IV. Sic Praxis obtinuit perpetua: Communisque Patrum est Consensus, ac etiam Imperatorum & Imperii.

IMPERATORES olim quædam indixerunt Concilia; sed non absque consensu Pontif. Romanorum. Ob causas. 1. Quia, teste *Isid. l. 1. Etym. c. 16.* primis trecentis annis, ob sæuientes persecutiones, Christianis omnes conuentus erant interdicti: Vigentibus igitur diu postea legibus iisdem, Imperatores ipsi ad Concilia adiuuabant: 2. Quia cū in vrbe aliqua esset Concilium cogendum, Dominus autem orbis esset Imperator, ideo & huius consensus pro loco requirebatur, proque sumptibus vehiculorum. *Baron. tom. 3. anno 240.* 3. Quia id ætatis Papæ nondum erant temporalium potentes, vt potestate ac licentia indiguerint Imperatorum. Ex his patet Responsio ad documenta Luthero-calvinistarum. Liberius autem petit ab Imperatore fieri; non concessit cogi Concilium.

Conuocari quoque Concilia, minimè est de absoluta necessitate vnquam; sed ad suauiore[m] regendi modum iuxta

ordinariam Dei prouidentiam. Nam causis cogendi Concilia generalia potest aliter consuli, vt sunt Hæresis, Schisma, Morum corruptio & Abusus.

SOLVUNTUR facilè ex his commenta Sectariorum.

QVÆSTIO XXVII.

Qui ad Concilium sint conuocandi?

LUTHERO-CALVINISTÆ, vt 1. Lutherus *libr. de Conciliis part. 2.* Carolus Molinæus *de Conc. Trid. non recipiendo.* Magdeburg. *Cent. 1. l. 2. c. 9.* Ex omni genere hominum eruditos debere interessere, esseque Iudices, & habere suffragium decisiuum.

2. Brentius *in Confess. wittenb. c. de Concil.* Omnesque Confessionistæ & Calvinistæ aiunt, concilium constare solis verè piis & electis; eò quòd hi soli ad Ecclesiam pertineant.

3. Protestantes, *libro. Cur non venerint ad Concil. Trid. causas adferunt,* 1. Quia à Papa erat indictum. 2. Quia non licebat etiam laicis doctis, suffragium habere decisiuum, sed solum Clericis.

SVADENTISTIS. 1. In primo Concilio Act. 15. placuit *Apostolis, & Senioribus, cum omni Ecclesia.* 2. Quia Concil. Generale totam Ecclesiam repræscentat; ergo omne genus fidelium ei interesse licet, & debet. 3. Quia Communis causa communibus votis ac viribus agenda est; at talis est causa fidei in Conciliis; ergo, &c.

AUTOR. Ius suffragii in Conciliis solum habent Prælati; Clerici aut laici doctius verbi habent in discussione ac disputatione; at non in definitione: Principes sæculares adiunt vt protectores, aut vindices malorum.

1. Quia definire in Conciliis credenda &

da & agenda, est Pascere: at hoc est Pastorum: Eph. 4. *Posuit alios Pastores & Doctores.* Ierem. 3. *Dabo vobis Pastores secundum cor meum, & pascunt vos scientia & doctrina.* Porro tales sunt Episcopi. Act. 10. *Attendite vobis, & uniuerso gregi; in quo vos Sp. Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, id est, docere pascua, quæ bona, quæ mala.*

2. Quin Melanchthon in *Locis c. de numero Sacramentorum*, & Calvinus *Inst. l. 4 c. 14 §. 20* Ordinationem Pastorū qui dedicantur ad docendū, referunt inter Sacramenta Ecclesiæ. Neque hoc Sacram. esse volūt cōmune toti Ecclesiæ, sed solum ad id initiatis. Atqui Laici non sunt ordinati Pastores: ergo docere autoritate Concilii eorum non est.

3. Ita Sancti Patres, & Praxis continua.

4. Quia Ecclesiastica & publica ab Ecclesiasticis & publicis tractanda sunt: at tales sunt Episcopi, non è vulgo Clerici & laici. &c.

RESPONSIO ad Rationes prædictas patet exdictis.

AD I. Eo in Concilio interfuerunt Apostoli, ad Definendum: Presbyter, ad consultandum; laici, ad audiendum.

AD II. Comitua generalia Principum totam Rempubl. repræsentiāt; neque ramen quilibet interesse debent: Ita nec Conciliis.

AD III. Causa fidei ad omnes pertinet; sed non eodem modo nam ad Prælatos, vt ad Doctores; ad cæteros, vt ad discipulos: Vt vincere est exercitus; ducere Ducum; militum pugnare. Vide *Bell. l. 1. de Conc. c. 16.*

Q V Æ S T I O XXVIII.

Concilia an habeant formam Iudicij, an Inquisitionis?

LUTHERVS in *Assert. art. 29.* CALVINVS *Insti. 4. c. 9. §. 2.* BRENTIUS in *Confess. Wirtembergica.* KEMNITIUS in *Exam. 4. Sess. Conc. Trid.* Concilium est Inquisitio solum: Christus verò solus, eiusque Verbum Scriptum, habet suffragium decisiuum: Sæpèque vnum sequendum potius, pro quo stet Scriptura, quam totum Concilium: Ideo licet cuique examinare Concilia, & ea sequi, aut relinquere. Ideo, ait Lutherus art. 115. ex quingentis: *Res insana est, Concilia statuere, quid credendum; cum sæpè nullus ibi sit, qui diuinum spiritum vel modicum olfecerit. Vt contigit in Nicæno, ubi statuiebant, ne status Ecclesiasticus sit in matrimonio. Ibi iam omnes erant falsi. Vnus procedit Paphnutius; refutat hoc; quod non esset Christianum. Tunc oportuit Concilium desistere.*

AUTOR. Solum Iudices, non Consiliarii, sunt in Conciliis Episcopi. 1. Sic Scriptura. Vide in *Antichristo meo p. 2. q. 9.* 2. Sic Concilia statuunt tum factò ipso, quod anathema dicunt non obtemperantibus: tum Scripto; nam ita subscribunt: *Ego N. definiens subscripsi:* Denique contradicentes pro hæreticis sunt habiti: Disputare igitur est quidè doctorum quorumcunque; at suffragari & definire, solum Episcoporum. Sectarii verò Hoc quærunt, ne quæstiones finiantur, durante circa Scripturam litigio.

DICO autem narrationem de Paphnutio incertam esse; vt ignotam priscis scriptoribus, 2. Dein; ille restitit ante definitionem factam, non post: Nec audiri debuit, iuxta Sectarios; quia Scri-

A a 3 ptu-

pturam non allegavit. 3. Demum, interdici noluit vsum vxorum ante Sacerdotium aut Professionem ductarum; sed postea. 4. Adde: Idem Concilium can. 3. contrà statuit, quam sentiant Luthero caluinistæ: scilicet. Nedomi habeant Sacerdotes foeminas, nisi matrem, sororem, vel amitam.

Neque Papa tenetur sequi partem maiorem suffragiorum vt Præses: quia est Princeps Concilii absolutus, non Præses solùm; ab illo autem pendet confirmatio decisionum.

Q V Æ S T I O XXIX.

*Præsidere Concilio cuius est proprium?
Et quibus conditionibus?*

LVTHERO-CALVINISTÆ contendunt esse Imperatoris solius, aut eius Legati: Ita Magdeburg. Cent. 4. c. 7. Calvinus Inst. 4. c. 7. §. 1. Molinæus, Brentius. &c.

SVASIONES afferunt vanas, apud Bellarminum c. 20.

AVTOR. I. Nullus Papa generalibus orientis Conciliis interfuit per se, sed per Legatos: Et Imperator Episcopos conuocabat præcipiendo; Papam verò inuitabat. Cur? An, quòd Caput sequi membra indecens? An, quòd Imperator sedem teneret in iis primam; etsi non vt Iudex?

II. Papa iure solus præsidet Conciliis. 1. Quia ipsi dictum, *Pasce oues meas*, vt Pastori Pastorum. 2. Ita praxis habet. Act 15 Petrus in Concilio primus surgit, loquitur definit: omnes aut S. Hier. sententiam eius sequuntur. Sic in octo generalibus Concil. vsitatum à Papis, apud Bell. l. 1. de Conc. c. 19. Menda-

cia Luthero-caluinistarum vide in *Anti-papista mend. part. 2. q. 3.*

III. Si quando Imperatores, aliue sæculares appellationes, lite (que admiserint in causis Ecclesiasticis; nunquam eiusmodi iudicia pro legitimis sunt habita.

IV. Plebi item nunquam in publicis Conciliis aut Disputationibus permittum est iudicium publicum de fidei Quæstis: Priuatum suum semper cuique liberum fuit. Ex quibus historica patent mendacia Sectariorum.

II. LVTHERO-CALVINISTÆ requirunt tales Concilii Conditiones. 1. Vt irritentur Acta Tridentini.

AT, prius legitimo iudicio condemnatur, alio antè Concilio examinatum.

II. Concilium fiat in Germania, vbi litte exortæ sunt.

AT, non fiat ibi, vbi hæretici prævalent.

III. Papa nec indicet Concilium, nec præsit ei.

AT, in possessione huius-juris iam fuit ab 1500 annis.

IV. Sententiæ ferantur è sola Scriptura, non ex Traditionibus aut Canonibus.

AT, ita nunquam ad finem controuersiarum perueniretur.

V. Decisio fiat iuxta Scripturam, non iuxta pluralitatem suffragiorum.

AT, Scriptura vtrique prolata controuertitur.

VI. Papa absoluat Prælatos iuramento, quo sunt obstricti ad fidelitatem.

AT, tunc prius deberet legitime deponi.

VII. Confessionistæ ius habeant æquè ac Papistæ decidendi sententias.

AT, reorum est accipere, non ferre

scilicet.

sententias: se tamen purgandi, suaque probandi facultas eis ter est facta à Concilio. Sess. 13. 15 & 18.

VIII. Detur saluus conductus ab Imperatore Personis, ne puniantur; & Causæ, ne damnetur, et si defendi nequeat.

AT, Conductus saluus ter oblatus est: cætera sunt ridicula & absurda postulata.

AVTOR. CONDITIONES Conciliorum legitime sunt. I. Ut quatuor, Eucatio sit generalis ad omnes prouincias. 2. Nullus Episcopus verus excludatur, nisi excommunicatus. 3. Adsint per se, vel alios Patriarchæ quatuor. 4. Saltem ex maiore parte prouinciarum Christianarum adsint Episcopi.

QVÆSTIO XXX.

An Conciliis legitima, & adprobata sit infallibilis Autoritas, ut errare non possint?

LUTHERANI & CALVINIANI pernegant.

SVADERE nituntur. I. CALVINVS *Instit. l. 4. c. 9. § 3. &c.* Scripturas crepat, quibus omnes Pastores, Sacerdotes & Prophetæ arguuntur improbitatis, ignorantie, & erroris.

AT, ait *August. de Vnit. Eccl.* propter quosdam malos reprehenduntur sapè & boni. Ut *Phil. 2. Omnes, quæ sua sunt, querunt.* Dein: Ecclesiæ & Synagogæ diuersa est ratio.

II. Errata sunt Conciliorum plura: vt *3. Reg. 22.* Concilium 400. Prophetarum Et, *Ioann. 9.* Iudæorum Concilium præside Caipha: Hæc Calvinus. *Lutherus* affert Concilium Apostolorum *Act. 15.*

AT, ij Prophetæ erant falsi: & Iudæi

subordinarant falsos testes Concilio factum tumultuario, non iusto. Plura *Bel. larminus l. 2. c. 8.* historica, sycophanticè allata refutat.

AVTOR. I. Conciliorum permagna est diuersitas. Generalia adprobata sunt duodeuiginti: Reprobata octo: Adprobata partim, partim reprobata sex: Nec adprobatum, nec reprobatum vnum Pisanum.

II. De fide est, Concil. gen. confirmata per Papam, errare non posse in fide seu moribus. I. Quia Christus interest iis. *Matth. 18. Vbi sunt duo. &c.* Vide *Antichristum part. 2. quæst.*

III. Quia Ecclesia nequit errare: *Matth. 16. Porte inferi non prauat. &c.* Attota formalitas Ecclesiæ est in Prælati: Quare neque hiritè congregati errare queunt. Accedit, quòd repræsentant vniuersam Ecclesiam, proindeque habent consensum eiusdem. Vnde, *3. Reg. 8. cœtus Procerum cum Salomone congregatus dicitur tota Ecclesia Israël.* Ita S. Patres.

IV. Quia, Papa non potest errare in fide. *Luc. 22. Rogauit pro te. &c.* de hoc a lubi. Ergo nec errare potest Conciliū à Pontif. confirmatum.

V. Quia, Episcopi sunt habendi vt Pastores, audiendi vt Magistri, sequendi vt Duces. *Luc. 10. Qui vos audit. &c.* *Heb. 13. Obedite Præpositis:* *Act. 20, Eph. 4.* dicuntur Pastores, ideò, vt non circumferantur omni vento. Item Doctores, *Matth. vlt. Docete omnes gentes. &c.* Item speculatores: *Ezech. 33. Speculatore domui Israël dedi te.* S. Patres vocant Episcopos *Speculatores & oculos, & Patres.* Hosce cum sequi iubeamur à Deo, si se felle-

fellerint, certè in Deum culpa referenda foret. Utque singuli errare possint, non tamen collecti in nomine Christi.

VI. Quia, sic & Patres. Hi affirmant I. Concil. generalis sententiam esse vltimum Ecclesiæ iudicium in causa fidei, à quo non datur appellatio; quodque retractari nequit. 2. Esse hæreticos, qui Concilio generali non acquiescunt: eò, quod ista errare non possint. 3. Esse diuina decreta ab Conciliis generalibus profecta. 4. Esse moriendum potius, quam ab iis abeundum. Docet ista testimoniis *Bell. l. 2. c. 3.*

VII. Quia nō foret infallibilis Conciliis veritas, 1. Nullum foret in Ecclesia firmum iudicium, quo finiretur controuersia, vnitasq; seruaretur. 2. Possent reuocari in dubium damnatæ hæreses. 3. Nulla esset certitudo de libris S. Scripturæ. 4. Nullo digna forent honore, & intolerabilem continerent errorē; quia proponere quid credendum possent, quod nunquam in Symbolo fuisset. Quæ omnia de Confirmatis capienda sunt Conciliis. Nam generalia non confirmata errarunt plura: Et omnia ante confirmationem Papæ errare queunt, nisi Papæ sequantur infallibilitatem.

Q V Æ S T I O XXXI.

Maiore sit auctoritas Concilij, quam Scripturæ?

LUTHERANI quam infanda in nos constringant, in Antipapista Mendace part. 1. retulimus. Lutheri vox est libr. de Ecclesia. *Papa S. Scripturam in cenno & puluere sepeliit. & doctrinam Christianam penam integram deleuit.* Vide etiam in Antipapista part. 2. q. 3. Vociferantur omnes, Scripturam à nobis subici Concilij.

CALVINVS Instit. l. 4. c. 9. §. 14. ait, *Subicere eum in modum Dei Oracula hominum censura, ut ideo rata sint, quia placuerim hominibus; blasphemia est, indigna qua commemoretur.*

AUTOR. Magnum & multiplex discrimen est Scripturæ ab Conciliis.

I. Scriptura est immediatè à Deo reuelata, sic vt, 2. Pet. 1. *Spiritu S. inspirante locuti sint Sancti Dei:* Et si quidam Scripserunt, quæ viderunt, vt Matthæus & Ioannes: alii quæ audierunt, vt Marcus & Lucas; *Sicut, ait, tradiderunt nobis, qui ab initio ipsi viderunt.* Concilia autem non scribunt reuelationes; sed 2. Tim. 3. *Omnia Scriptura diuinitus inspirata* solum declaratur ab eis vel quoad sensum, vel quoad ipsam Scripturam, quæ sit canonica, quæ non.

II. Scriptores sine labore scripserunt, aut prophetarunt: at Concilia discutunt summa cum diligentia: patet *Autorum 15.*

III. In S. Scriptura nullus inesse potest error: At Concilia possunt in iudiciis morum, & particularibus errare.

IV. In S. Scriptura tam Verba, quam sententiæ pertinent ad fidem: at in Conciliis solum decreta de fide; non disputationes, & rationes.

V. Scripturæ non eget approbatione Papæ, vt sit autentica; sed tantum eius innotescat Auctoritas: at Concilia confirmari oportet, vt rata sint.

Q V Æ S T I O XXXII.

Papa, an Concilij sit potior Auctoritas?

LUTHERANI & CALVINISTÆ Conciliis Papam subiiciunt: voluntque tantum suæ esse Ecclesiæ Præulem; aut, ad summum,

num, Patriarcham Occidentis: minimè verò Caput totius Ecclesiæ. Huc vtuntur auctoritate orthodoxorum anteponentium Concilium Papæ.

AUTOR. I. Papa Caput est & singularum omnium, & vniuersæ Ecclesiæ, à Christo immediatè constitutus. 1. Sic Scriptura. Matth. 16. *Tu es Petrus, &c.* Ioann. vlt. *Pasce oves, &c.* 2. Sic Concilia. Et Chalcedonense, omnium maximum, in epistola talem agnoscit Leonem. Et Constantiense damnauit negantem id Hussium.

3. Ratio euincit. I. Papa est vnum Caput; ergo vnius Corporis: at singulæ Ecclesiæ seorsim non sunt vnum Corpus: ergo Papa est Caput vniuersæ Ecclesiæ. 2. Papa est immediatus Vicarius Christi: nam in Constantiensi Concil. Sess. 8. damnatur Wicleff id negans: ergo, ræ est Ecclesiæ visibiliter Papa; cui inuisibiliter Christus præsidet.

II. Summa Potestas Ecclesiastica nõ est in Ecclesia, vel Concilio, remoto Papa leu formaliter, siue suppletiuè. 1. *Non formaliter*; quia Ecclesia est Monarchia; iuxta Psal. 2. *Postula à me gentes, &c.* Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion. Luc. 1. *Regni eius non erit finis.* Et Ioan. 18. *Regnum meum non est de hoc mundo.* Regnum igitur Ecclesiæ ab vno regitur. 2. *Non suppletiuè*: nam in regnis humanis, vbi potestas Regi datur à populo, eadem est in populo radicaliter & suppletiuè: at in regno Christi, quod est Ecclesia à Christo collecta; iuxta Apoc. 5. *Fecisti nos Deo nostro regnum*; potestas est immediatè tantum à Christo. Hinc comparatur Ecclesia familiæ, Matth. 24. Hebr. 3. Et sponsæ, Eph. 4. 5, Et Corpori, Ioan. 10.

Et, Potestas ea Petro data est immediatè, non Apostolis: Ergo neque Concilio generali sine Papa.

Vnde Concilia egent confirmatione Papæ; quam & petierunt. Quia ea sine Papa errare possunt etiam in decretis fidei; cum Papa non possunt.

III. Papa simpliciter & absolutè est supra totam Ecclesiam, & Concilium; sic, vt in terris nullum supra se iudicium agnoscat. 1. Quia quæ Christo Capiti in Scripturis nomina tribuuntur, conueniunt & Papæ. Vt, Luc. 12. *Pater familias: Pastor, Ioan. 10.* Et Eph. 4. *Caput: Eph. 5. Vir & Sponsa.* 2. Quia sic Concilia contentiunt apud Bell. l. 2. c. 17.

IV. Papa etiam nec committere potest supra se iudicium coactiuum; sed solum discretiuum, vt Arbitro, non vt Iudici, cuius parendum sententiæ sit. I. Quia Potestas Papæ supra omnes est de lure diuino: at in hoc dispensare nequit homo. Hinc iudicium de Papa soli Deo est reueruatum, nec alteri committi potest.

VI. DE ECCLESIA.

QVÆSTIO XXXIII.

An soli Perfecti sint in Ecclesia?

ANABAPTISTAE sicut Calvinus *Instit. l. 4. c. 1. §. 2.* volunt cum Pelagianis, solos Perfectos efficere Ecclesiam, omni peccato carentium. 2. **CONFESSIO** Augustana *art. 7.* vult, Ecclesiam esse Sanctorum congregationem, qui vere credunt, & obedunt Deo. Et hanc internam esse Ecclesiam: Externam verò esse bonorum & malorum in vna fide & vsu Sacramentorum conuenientium.

3. **CALVINVS** *Instit. l. 4. c. 1. §. 2.* docet idem: Simulque solos prædestinatos, id est

Bb verè